

[Bernhard Baunsgaard.]

menneskers i dette land. Jeg kan altså ikke se det rimelige og retfærdige i det, men vil gerne have det oplåret.

Ømann (SF):

Vi befinder os i en situation, hvor der sidder et udvalg, som arbejder med afskaffelse af de såkaldte ligningsmæssige fradrag. Det er de fradrag, der opføres på selvangivelsens side 3. Formålet med afskaffelse af disse fradrag er et stort formål, nemlig at tilvejebringe muligheder for, at størsteparten af Danmarks skatteydere, lønmodtagerne, kan få en enkel beskatning, nemlig en beskatning af deres bruttoindkomst.

Dette er et overordnet formål for skattelovgivningen her i tinget i de kommende år. Denne tanke har åbenbart ikke vundet meget indpas. Jeg ser med bekymring på fremtidige debatter, fremtidige spørgsmål om afskaffelse af disse fradrag, fordi viljen simpelt hen ikke er der. Det vil altså sige, man har tabt det overordnede formål af syne. Man ønsker det ikke. Hermed kommer de partier, som ikke ønsker denne reform, til at stå med et ansvar. De partier, der ønsker en ren reform, må forklare befolkningen, hvem det er, der hindrer den, og så må de også sige til disse hindrende partier: det kan ikke nytte noget, at I kommer og snakker om, at skattelovgivningen er indviklet, for I har selv modsat jer tanker om en rimelig reform.

Det fremgik jo også tydeligt af hr. Stetters indlæg, at han mente, at den skattelovgivning, vi har, er ualmindelig klar og gennemskuelig, og den kan folk godt forstå. Ja, det kan de måske nok. Det er måske derfor statsskatteinspektorens ledelse må holde møde med de statsautoriserede revisorer for at drøfte, hvordan man egentlig skal fortolke disse mange indviklede regler, der bl. a. gælder for erhvervslevet. Det er jo i hvert fald et tegn på, at skattelovgivningen ikke er så forfærdelig enkel, og jeg synes også, at den fremgang, som hr. Glistrup har haft i den danske vælgerbefolkning, tyder på, at dette kapitel inden for dansk lovgivning, nemlig skattelovgivningen, er et af de aller vigtigste, hvis vi ønsker at bevare dansk folkestyre.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg fik desværre ikke noget svar fra ministeren for skatter og afgifter på mit spørgsmål om, hvad regeringen agter at sætte i stedet for denne

opsparingsordning. Jeg fik en almindelig bemærkning om, at der fortsat vil være et ønske i befolkningen om at spare op, trods dette at man opgiver den skattebegünstigede opsparingsordning. Jeg er ikke enig med regeringen i dette synspunkt. Med den inflation, vi har, er det simpelt hen nødvendigt fortsat at give be-
günstigelser til de personer, der udskyder et forbrug.

Så siger ministeren, at det i vid udstrækning er de højere indkomster, som får gavn af denne ordning. Må jeg erindre ministeren om, at vi har undersøgelser på dette felt, der viser, at netop 3.000 kr. fradragsordningen bliver anvendt af et bredt udsnit af den danske befolkning, og at det ikke mindst er lavindkomstgrupperne, som er opmærksomme på, at de ved at spare op kan opnå en fordel, som er af betydning for dem.

Jeg synes ikke, at hr. Bernhard Baunsgaard og jeg på nuværende tidspunkt skal til at undersøge, hvem der er for, og hvem der er imod. Jeg har registreret interesse fra forskellige partiers side for dette forslag, og så må vi jo se, hvordan vi kommer frem i udvalget.

Jeg glemte sådan set ikke at sige, at hr. Bernhard Baunsgaard ville nedsætte bidraget til den frivillige dagpengesikring, det var inde i mine almindelige bemærkninger om, at man ville erstatte disse fradragsordninger med tilskudsordninger. Jeg siger blot, at her bliver ikke tale om en forenkling totalt set. Det er en forenkling inden for skatteadministrationen, nu vel, men det er en ulempe for de andre administrationsområder.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det konservative folkeparti ikke ønsker en fuldstændig udjævning af lønindkomsterne i dette land. En stor indkomst betaler en større skat end en lille indkomst gør. En skatteyder, som har en stor indkomst, får ingen bolig-sikring og får ingen andel i sociale ydelser af nogen art. Det er derfor ikke rimeligt at blive ved med at føre denne tale om, at det først og fremmest er de store indkomster, som tilgodeses ved disse ordninger. Det er et forsøg på at hjælpe de pågældende til en valgmulighed, og jeg har allerede forklaret tinget, at ikke mindst lavindkomstgrupperne benytter disse ordninger.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ømann, at jeg ikke synes, at vi ved denne lejlighed skal indlade os på en stor principiel diskussion om en eventuel skattereform. Jeg mener ikke, at afskaffelse af fradragene er en skattereform. Be-